

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

územní inspektorát pro Jihomoravský a Zlínský kraj, Kotlářská 931/53, 602 00 Brno

Číslo jednací: SEI-0301/2020-45

Spisová značka: SEI-1800/2020

Číslo spisu: [REDACTED]

ROZHODNUTÍ č. 672021122 o přestupku

Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Jihomoravský a Zlínský kraj (dále „SEI“), vzniklý, s účinností od 1. 1. 2022, na základě změny ustanovení §13b odst. 2 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 406/2000 Sb.“), novelizací zákonem č. 382/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 526/1990 Sb.“), v řízení o přestupku podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), rozhodla takto:

- I. Společnost [REDACTED] právně zastoupená Doucha Sikola advokáti s.r.o., se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha, IČ: 04442687, za kterou jedná [REDACTED] advokát (dále „obviněná nebo výrobce“), se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustila tím, že nedodržela věcnou podmínku stanovenou cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravenou v části B) bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále „CR ERÚ“) č. 3/2018 ze dne 25.09.2018, ve znění CR ERÚ č. 9/2018 ze dne 18.12.2018 a č. 7/2019 ze dne 20.12.2019, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie (dále „CR ERÚ č. 3/2018“), protože jako výrobce prodávající elektrickou energii a držitelka licence č. [REDACTED] na výrobu elektřiny v podporovaném zdroji „F [REDACTED] V [REDACTED]“ [REDACTED] v kontrolovaném období 1. leden 2019 až 31. prosinec 2019, resp. ve dnech 05.02.2019, 03.03.2019, 02.04.2019, 03.05.2019, 03.06.2019, 02.07.2019, 15.08.2019, 04.09.2019, 06.10.2019,**

05.11.2019, 05.12.2019 a 06.01.2020, v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny, neoprávněně vykázala a uplatnila podporu u povinně vykupujícího obchodníka E.ON Energie, a.s. ve formě výkupních cen na elektřinu ve výši 14.530 Kč/MWh, stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem od 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, i na množství elektřiny 18,177 MWh, které bylo vyrobeno v části obnovitelného zdroje o velikosti 0,015075 MW_p, na kterou nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti, **čímž získala nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 237.700,62 Kč** (po odvodu z elektřiny ze slunečního záření 10 %).

- II. Za přestupek se obviněné podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., ukládá **pokuta** ve výši **237.700 Kč** (slovy: dvě stě třicet sedm tisíc sedm set korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. **3754-34826011/0710**, variabilní symbol **672021122**. Při bezhotovostní platbě uveďte konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.
- III. Obviněné se v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. ukládá povinnost nahradit **náklady řízení** paušální částkou ve výši **1.000 Kč** (slovy jeden tisíc korun českých), které jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. **19-34826011/0710**, variabilní symbol **6720211221**. Při bezhotovostní platbě uveďte konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

ODŮVODNĚNÍ

Dne [redacted] byl podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 255/2012 Sb.“), vyhotoven Protokol č. [redacted] o výsledku kontroly. Předmětná kontrola byla zahájena dne [redacted] se společností [redacted]. Předmětem kontroly bylo dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím cenového orgánu (Energetický regulační úřad) pro příslušný kalendářní rok podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a dále dodržování ustanovení § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 téhož zákona. Kontrola byla provedena na základě pověření SEI č. j.: SEI-1800/2020/64.101-2 ze dne 10.03.2020 a následně dalšího rozšiřujícího pověření č. j.: SEI-0301/2020-4 ze dne 11.05.2021, vydaných ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 255/2012 Sb.

Správní orgán se v předmětném řízení zaměřil na dodržování ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kdy:

„§ 5 Úředně stanovené ceny

(5) Regule formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí

a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu.“

Cenovým orgánem v oblasti energetiky je podle zákona č. 265/1991 Sb. Energetický regulační úřad (dále jen „ERÚ“). Věcné podmínky včetně pravidel a postupů pro stanovení cen jsou upraveny v příslušném cenovém rozhodnutí ERÚ pro jednotlivý kalendářní rok. Kontrolovaným obdobím je v projednávaném případě rok 2019.

1. Skutečnosti vyplývající ze zjištění při kontrole

Při kontrole bylo zjištěno a prokázáno, že účastníku řízení bylo ERÚ vydáno dne 20.09.2010 pod č. j. 09923-6/2010-ERU Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] s datem nabytí právní moci dne 09.10.2010, a následně dne 31.10.2016 Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence číslo [REDAKCE] změnou číslo 001 a dne 02.10.2017 Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence číslo [REDAKCE] změnou číslo 002. Předmětem podnikání je výroba elektřiny, k výkonu licencované činnosti, výrobě elektřiny, dochází v provozovně „F[REDAKCE] V[REDAKCE]“ [REDAKCE]. Uvedený celkový instalovaný výkon provozovny je 0,20500 MW (beze změn od počátku udělení licence), totožný s výkonem slunečním. Termín zahájení výkonu licencované činnosti je 09.10.2010.

Dne [REDAKCE] bylo v místě předmětné provozovny provedeno místní šetření, při kterém byl, mimo jiné, fyzicky zjištěn skutečný počet instalovaných FV modulů; zjištěné skutečnosti jsou uvedeny v Protokole o místním šetření sepsaném téhož dne. Při tomto šetření byla pořízena fotodokumentace (dispozice výroby, měniče, měření), přičemž bylo zjištěno, že fotovoltaický solární systém je umístěn na kovových konstrukcích se sklonem 35° na volné ploše (bez výrazných odrazivých ploch), s orientací na jih (0°) a je instalováno celkem 969 ks fotovoltaických modulů v následujícím členění: 66 ks o jmenovitém výkonu á 220 W_p, 515 ks o jmenovitém výkonu á 225 W_p, 300 ks o jmenovitém výkonu á 230 W_p, a 88 ks o jmenovitém výkonu á 235 W_p; celkem tedy 220.075 W_p (tj. 0,220075 MW).

Při kontrole byla také výrobcem doložena „Zpráva o revizi elektrické instalace“ č. 1-160710 ze dne 16.07.2010, kde se uvádí údaj celkového výkonu DC části 205 kW_p.

Údaje o instalovaném výkonu uváděné v předložených dokumentech (Rozhodnutí o udělení licence, Zpráva o revizi) nejsou ve vzájemném souladu s údaji zjištěnými při místním šetření.

Jak vyplývá z Prohlášení kontrolované osoby ze dne 11.05.2021, při tomto šetření zjištěný stav provozovny (počet a typ FV modulů) se shoduje se stavem provozovny v kontrolovaných obdobích; rovněž nedošlo ke změně technických podmínek připojení výroby (včetně měření do RDS dodané elektřiny) uvedených v předmětné smlouvě o připojení zařízení výrobce elektřiny k RDS. Z uvedeného vyplývá, že v kontrolovaných obdobích docházelo k výkonu licencované činnosti ve zdroji s instalovaným výkonem o 0,015005 MW_p vyšším, než je výkon uvedený v předmětném rozhodnutí o udělení licence.

Veškerý výkon výroby je vyveden do regionální distribuční soustavy (dále též „RDS“) provozované spol. EG.D. a.s., dříve E.ON Distribuce, a.s. (dále „provozovatel RDS“) a to na napěťové hladině 22 kV, VN 885. Připojení výroby k RDS je provedeno na základě

„Smlouvy o připojení zařízení Výrobce elektřiny k distribuční soustavě č. [REDAKCE], uzavřené mezi výrobcem a provozovatelem RDS dne 08.03.2010. Schválení výrobní provozovatelem RDS (první paralelní připojení) bylo provedeno na základě Přílohy č. 2 k této smlouvě „Protokol o schválení Výrobní“ dne 08.12.2010.

Měření celkově vyrobené elektřiny (svorková výroba) zajišťuje výrobce registrovaným ověřeným stanoveným měřidlem, kterým je 4Q elektroměr DIZ-W1E4-00KMO-00-2000, v. č. 2439413/2010. Potvrzení o ověření měřidla bylo při kontrole předloženo. Tento elektroměr je umístěn za střídači (střídavá NN strana výrobní) a naměřené hodnoty jsou tak již očištěny o technologickou vlastní spotřebu (TVS) vznikající v rámci výrobní. Toto měřidlo je původní a ve výrobě je instalováno od začátku výroby.

Pro měření odebrané a do RDS dodané el. energie je v předmětném odběrném místě instalováno v elektroměrovém rozvaděči měřidlo provozovatele RDS (obchodní měření, místo přechodu elektřiny), opatřené úřední značkou (4Q elektroměr Itron, typ DC471T-MPCWQZ-ECH010, v. č. 89000516-2011, měření nepřímé na straně NN, typ B, provedení odběr-dodávka, MTP 300/5A). Potvrzení o ověření měřících transformátorů proudu (převod. poměr 300/5) ve vlastnictví výrobce byla při kontrole předložena.

Zvolenou formou podpory v roce 2019 byla **výkupní cena**. Veškerou vyrobenou elektřinu pak výrobce dodával do RDS na základě „Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s podporou výkupních cen s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy – samofakturace“ ze dne 17.12.2012, uzavřené na dobu neurčitou s povinně vykupujícím obchodníkem s elektřinou E.ON Energie, a.s. Smlouva obsahuje ujednání o výši výkupní ceny („...pro stanovení ceny za dodanou elektřinu platí výkupní cena a podmínky pro její uplatnění pro výrobní zdroj určená cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu, ...platným v příslušné době trvání této smlouvy...“).

Licence na výrobu elektřiny v předmětné provozovně nabyta právní moci dne 09.10.2010, k připojení výrobní k elektrizační soustavě podle „Protokolu o schválení Výrobní“ došlo dne 08.12.2010. V roce 2010 bylo v platnosti CR ERÚ č. 4/2009 ze dne 3.11.2009 ve znění CR ERÚ č. 5/2009 ze dne 23.11.2009, které v bodě (1.9.) definuje „U nově zřizované výrobní elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen“. S odkazem na závěr Nejvyššího správního soudu v Brně uvedený v rozsudku 4 AS 257/2017, podmínka vyrábět (i dodávat) elektřinu byla v roce 2010 naplněna také realizací prvního paralelního připojení výrobní k elektrizační soustavě. Na základě splnění uvedených podmínek výrobcem je tak možno považovat předmětnou výrobní za zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 01.01.2010 do 31.12.2010.

Za období rok 2019 předložil výrobce kontrolujícím faktury - vyúčtování povinného výkupu; „Měsíční výkaz – výroba elektřiny“ za období leden až prosinec 2019 byly kontrolujícími pořízeny ze systému OTE, a.s. Údaje z těchto dokladů byly zpracovány v přehledu tabulce č. 1.

Tabulka č. 1 – Přehled vykazování a fakturace podpory za rok 2019 (výkupní ceny)

Měsíc	Faktura výrobce elektrické energie							Výkaz OTE, a.s.	
	Dodávka elektřiny do RDS – povinný výkup (MWh)	Cena za podporované množství (Kč)	Dodávka elektřiny za zápornou tržní cenu (MWh)	Mínusová cena (Kč)	Nárokovaná podpora (Kč)	Datum vystavení faktury	Přijatá podpora (Kč) /po odvodu 10 %/	Datum vyhotovení	Nárok na podporu RES_18
1	7,339	106.635,67	0	0	106.635,67	08.02.2019	95.971,67	05.02.2019	7,339
2	17,883	259.839,99	0	0	259.839,99	08.03.2019	233.855,99	03.03.2019	17,883
3	24,696	358.832,88	0,993	-269,39	358.563,49	06.04.2019	322.679,49	02.04.2019	24,696
4	29,975	435.536,75	1,030	-546,71	434.990,04	10.05.2019	391.436,04	03.05.2019	29,975
5	23,486	341.251,58	0,002	-0,05	341.251,53	08.06.2019	307.125,53	03.06.2019	23,486
6	35,511	515.974,83	1,869	-634,04	515.340,79	09.07.2019	463.742,79	02.07.2019	35,511
7	31,859	462.911,27	0	0	462.911,27	15.08.2019	416.619,27	15.08.2019	31,859
8	31,161	452.769,33	0	0	452.769,33	09.09.2019	407.492,33	04.09.2019	31,161
9	27,092	393.646,76	0	0	393.646,76	08.10.2019	354.281,76	06.10.2019	27,092
10	21,341	310.084,73	0	0	310.084,73	08.11.2019	279.075,73	05.11.2019	21,341
11	8,090	117.547,70	0	0	117.547,70	09.12.2019	105.792,70	05.12.2019	8,090
12	6,939	100.823,67	0	0	100.823,67	10.01.2020	90.740,67	06.01.2020	6,939
Celkem	265,372	3.855.855,16	3,894	-1.450,19	3.854.404,97	-	3.468.813,97	-	265,372

Poznámka:

- podpora podléhá odvodu z elektřiny ze slunečního záření (ust. § 14 zák. č. 165/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů),
- cena za měrnou jednotku je 14.530 Kč/MWh,
- hodnoty elektřiny dodané do RDS a uváděné v jednotlivých fakturách příslušných měsíců jsou též totožné s hodnotou řádku GCR_6 Dodávka elektřiny do LDS, RDS nebo PS uváděnou v příslušných výkazech zadávaných výrobcem do systému OTE, a.s.

Z kontroly vyplynulo, že v souladu s příslušnými právními předpisy předmětem nároku na podporu výroby v obnovitelném zdroji nebyla technologická vlastní spotřeba. Provozovatel RDS v daném případě do měsíčního výkazu o výrobě OTE, a.s., položka „GCR_6 Dodávka elektřiny do lokální nebo regionální distribuční soustavy nebo do přenosové soustavy“ předává údaj o množství vyrobené elektřiny snížené o technologickou vlastní spotřebu (ztráty transformátoru odvíjející se od množství do RDS dodané elektřiny); předmětem uplatnění nároku na podporu výroby elektřiny v obnovitelném zdroji ve formě výkupní ceny bylo tedy správně množství elektřiny odpovídající množství elektřiny dodané do předávacího místa výroby elektřiny a RDS (VN strana RDS).

V kontrolovaném období leden až prosinec 2019 vykazovala kontrolovaná osoba předmětnou podporu na množství elektřiny ve výši 265,372 MWh; na této výrobě

elektřiny se podílel zdroj o velikosti skutečně instalovaného výkonu 0,220075 MW_p. Uvedeným hodnotám odpovídá průměrná roční výroba jednoho [kW_p] instalovaného výkonu ve výši 1.205,82 kWh/kW_p.

Z uvedeného ročního množství vyrobené elektřiny pak výrobě výkonu 0,015075 MW_p (tzn. zjištěnému nad rámec výkonu uvedeného v Rozhodnutí o udělení licence číslo [REDACTED]) odpovídá množství elektřiny ve výši 18,177 MWh. Instalovaný výkon ve výši 0,015075 MW_p nelze považovat za výkon zdroje uvedeného do provozu v souladu s věcnými podmínkami cenového orgánu a v souladu s pravomocným Rozhodnutím o udělení licence č. [REDACTED] a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Elektřinu vyrobenou v takovém zdroji pak není možno považovat za elektřinu vyrobenou v podporovaném obnovitelném zdroji.

Vyhodnocení podpory na výrobu elektřiny v obnovitelném zdroji za rok 2019:

Nárokované množství el. energie	265,372 MWh
Použitá cena za jednotku	14.530 Kč/MWh
Přijatá výše podpory	3.468.813,97 Kč (po odvodu z el. ze slun. záření 10%)

Kontrolou uznané množství el. energie	247,195 MWh
Uznaná cena za jednotku	14.530 Kč/MWh
Kontrolou uznaná výše podpory	3.231.113,35 Kč (po odvodu z el. ze slun. záření 10%)

Cena účtovaná výrobcem za měrnou jednotku v roce 2019 byla 14.530 Kč/MWh, což dle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2018 odpovídá kategorii zdroje „Výroba elektřiny využitím slunečního záření od 30 kW s datem uvedení výroby do provozu od 01.01.2010 do 31.12.2010“. Kontrolou bylo zjištěno, že **z výkonu 0,015075 MW_p výrobce vyrobil v období leden až prosinec roku 2019 elektřinu v množství 18,177 MWh, na které neoprávněně vykázal podporu** ve finančním vyjádření odvozeném z ceny za měrnou jednotku ve výši 264.111,81 Kč, po odvodu z elektřiny ze slunečního záření (10 %) **ve výši 237.700,62 Kč.**

Dále byl v rámci kontroly, za účelem ověření množství elektřiny, které je fotovoltaický systém instalovaný v předmětné provozovně v kontrolovaném období s ohledem na fyzikální a technické podmínky skutečně schopen vyrobit, jako kvalifikovaný důkaz proveden výpočet výnosu (využití instalovaného výkonu) provozovny. Výpočtem se stanoví indikativní hodnota ročního výnosu instalovaného výkonu výroby elektřiny z množství elektřiny vyrobené v předmětné provozovně pro kontrolované období rok 2019. Výpočtem v systému PVGIS za použití Metodiky – 2020-004-M ČVUT v Praze, FE, Katedra elektrotechnologie, Laboratoř diagnostiky fotovoltaických systémů, Technická 2, 166 27 Praha 6 – Dejvice, IČ: 684 07 700, kdy zpracovatel metodiky je zapsaný Ministerstvem spravedlnosti ČR v Seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost, Oddíl II, popsáním v Protokolu č. [REDACTED] o výsledku kontroly bylo zjištěno, že stanovený výnos skutečně instalovaného výkonu provozovny není vyšší než maximální dosažitelný výnos instalovaného výkonu provozovny.

2. Vyhodnocení zjištěných skutečností a námitek proti kontrolnímu zjištění

Závěr Protokolu č. [REDACTED] o výsledku kontroly ze dne [REDACTED], tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jednoznačně konstatoval porušení věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodu (1.10) CR ERÚ č. 3/2018, protože F [REDACTED] V [REDACTED] jako výrobce prodávající elektrickou energii a držitelka licence č. [REDACTED] na výrobu elektřiny v podporovaném zdroji „F [REDACTED] V [REDACTED]“, [REDACTED] v kontrolovaném období 1. leden 2019 až 31. prosinec 2019, resp. ve dnech 05.02.2019, 03.03.2019, 02.04.2019, 03.05.2019, 03.06.2019, 02.07.2019, 15.08.2019, 04.09.2019, 06.10.2019, 05.11.2019, 05.12.2019 a 06.01.2020, v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny, neoprávněně vykázala a uplatnila podporu ve formě výkupních cen na elektřinu ve výši 14.530 Kč/MWh, stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem od 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, i na množství elektřiny 18,177 MWh, které bylo vyrobeno v části obnovitelného zdroje o velikosti 0,015075 MW_p, na kterou nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti, čímž měla získat nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 237.700,62 Kč (po odvodu z elektřiny ze slunečního záření 10 %).

2.1 Průběh námitkového řízení

Námítky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu byly výrobcem řádně podány ve lhůtě stanovené v protokolu o kontrole, tj. dne 10.06.2021. Podaným námítkám kontrolované osoby kontrolující nemohl vyhovět v plném rozsahu, proto byly dále postoupeny k vyřízení v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Námítky byly vyřízeny dne 02.07.2021 podle § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, tak že námítkám bylo vyhověno a kontrolní spis vrácen k došetření v otázce stanoviska Energetického regulačního úřadu ke způsobu udělení licence č. [REDACTED] vč. změn č. 001 a 002 a doplnění zjištění v dodatku k protokolu č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] s odůvodněním, že kontrolovaná osoba poukazuje na rozpory mezi hodnotami instalovaného výkonu uvedenými ve výchozí revizní zprávě a dalších dokumentech založených v licenčním spisu a v samotném předmětném rozhodnutí o udělení licence, přičemž posouzení této části námítky je mimo oprávnění daná SEI, neboť se týká posouzení udělení licence orgánem k tomu oprávněným - Energetickým regulačním úřadem, pro posouzení této části námitek je tak rozhodující stanovisko tohoto úřadu ke způsobu vydání Rozhodnutí o udělení licence č. [REDACTED] vč. jeho změn č. 001 a 002, a které si SEI v rámci došetření této části námitek vyžádá.

Kontrolní orgán dne 16.11.2021 zpracoval Dodatek k protokolu č. [REDACTED] ve kterém vycházel z vyžádaného stanoviska Energetického regulačního úřadu, který sdělil: „u většiny licencí udělených Energetickým regulačním úřadem v letech 2009 – 2010 byla licence udělena na tzv. výkon stejnosměrný. Vzhledem k tomu, že spis správního řízení o udělení licence vedený pod sp. zn. LIC-09923/2010-ERU obsahuje zprávu o výchozí revizi elektrické instalace číslo 1-160710 vykonanou dne 16. 7. 2010 revizním technikem [REDACTED], ve které je uvedeno, že celkový výkon DC části je 205 kW_p a celkový výkon AC střídačů je 202 kW, lze usuzovat, že oprávněná

úřední osoba v licenčním řízení vycházela z toho, že uděluje licenci na výrobu o uvedeném technickém popisu, tedy na výkon stejnosměrný.“

Kontrolní orgán pak musel znovu zkonstatovat, že výkon předmětné části FVE F [redacted] V [redacted] 205 kW_p uvedený v Rozhodnutí o licenci č. [redacted] vč. změn 001 a 002 není v souladu s výkonem zjištěným při místním šetření dne 11.05.2021, přičemž v závěru Dodatku k protokolu č. [redacted] uvedl, že původní znění Protokolu č. [redacted] o výsledku kontroly i nadále zůstává v celém rozsahu v platnosti, tj. kontrolní zjištění i závěr kontroly, vzhledem k tomu, že důvody pro jeho změnu nebyly nalezeny.

Následně dne 03.12.2021 podal výrobce **námítky proti dodatku k protokolu**. Podaným námítkám kontrolované osoby kontrolující nemohl vyhovět v plném rozsahu, tudíž je dále postoupil k vyřízení v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Námítky byly vyřízeny dne 27.12.2021 podle § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, tak že námítkám nebylo vyhověno a kontrolní zjištění obsažené v Protokolu č. [redacted] o výsledku kontroly ze dne [redacted] a jeho doplnění v dodatku k protokolu ze dne 16.11.2021 bylo potvrzeno s odůvodněním (Pozn. vypuštěn text netýkající se roku 2019):

„Kontrolovaná osoba uvádí:

„Státní energetická inspekce (dále jako „SEI“) zahájila u společnosti [redacted] zapsané v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. C 44188 (dále jako „Kontrolovaná osoba“) kontrolu dodržování věcných podmínek, stanovených cenovým rozhodnutím cenového orgánu (ERÚ) pro kalendářní roky 2017, 2018, 2019 podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, a dále kontrolu dodržení ustanovení § 11 odst. 1 písm. a, § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.

Dne [redacted] vydala SEI Protokol o kontrole č. [redacted] v souvislosti s kontrolou provozovny „F [redacted] V [redacted] (dále jako „Provozovna“), vymezené na licenci Kontrolované osoby č. 111015860 (dále jako „Protokol“). V Protokolu SEI shledala, že se Kontrolovaná osoba měla dopustit porušení ust. § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách tím, že jako výrobce elektřiny a držitel licence č. [redacted] na výrobu elektřiny v Provozovně vykázala výrobu elektřiny a uplatnila podporu ve formě výkupních cen:

- za rok 2019 i na množství elektřiny, odpovídající 18,777 MWh, které bylo vyrobeno v části obnovitelného zdroje o velikosti 0,015075 MW_p, na kterou dle SEI nevzniklo Kontrolované osobě oprávnění k výkonu licencované činnosti, čímž měla Kontrolovaná osoba získat neoprávněný majetkový prospěch ve výši 237.700,62 Kč.

Kontrolovaná osoba uplatnila proti Protokolu námítky, kterým bylo ze strany SEI vyhověno a kontrolní spis byl vrácen k došetření v otázce Stanoviska Energetického regulačního úřadu ke způsobu udělení licence č. [redacted] vč. změn č. 001 a 002 a doplnění zjištění v dodatku k protokolu č. [redacted] ze dne [redacted]

Dne 16.11.2021 vydala SEI Dodatek k protokolu č. [redacted] (dále jen „Dodatek“), kterým byla doplněna kontrolní zjištění Protokolu. SEI v Dodatku konstatovala, že původní závěr Protokolu zůstává v celém rozsahu v platnosti, vzhledem k tomu, že důvody pro jeho změnu nebyly nalezeny.

Kontrolovaná osoba nesouhlasí se závěrem SEI v Dodatku, že původní znění závěrů, obsažených v Protokolu zůstává v celém rozsahu v platnosti. Kontrolovaná osoba tímto uplatňuje námitky proti Dodatku, které dále odůvodňuje.

Již v rámci námitek proti Protokolu Kontrolovaná osoba jasně popsala, že stav Provozovny tak, jak jej zjistila SEI v průběhu kontroly, odpovídá stavu v okamžiku uvedení Provozovny do provozu v roce 2010. Kontrolovaná osoba tuto skutečnost doložila mj.

- leteckými snímky provozovny 2011,2012,2014,2016,2018,
- projektovou dokumentací, ze které vyplývá počet 969 ks fotovoltaických panelů, jejichž stejný počet určila i SEI v průběhu místního šetření na Provozovně.

Letecké snímky jasně prokazují, že Provozovna v čase nedoznala žádných změn. Letecké snímky tedy prokazují tvrzení Kontrolované osoby, že tato neprovedla na Provozovně žádné změny ve smyslu celkového instalovaného výkonu v průběhu jejího provozu. Z toho vyplývá, že celkový instalovaný výkon Provozovny je stejný od roku 2010 a odpovídá celkovému instalovanému výkonu, s jakým byla Provozovna uvedena do provozu.

Rozdíl údajů mezi skutečným celkovým instalovaným výkonem Provozovny a výkonem Provozovny dle licence č. [REDAKCE] tedy vznikl v průběhu řízení před Energetickým regulačním úřadem, o udělení licence na výrobu elektřiny v Provozovně, když:

- v příloze č. 12 a příloze č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., které tvořily přílohu žádosti o udělení licence, byl uveden údaj o instalovaném výkonu ve výši 202 kW,
- ve výchozí revizní zprávě je uveden výkon na straně DC 205 kW (pro 912 ks panelů),
- dle skutečnosti byl celkový instalovaný výkon Provozovny 220 kW (pro 969 ks panelů).

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je evidentní, že revizní technik učinil v rámci sčítání počtu panelů na provozovně početní chybu, když počet střídačů na provozovně je uveden ve výchozí revizní zprávě správně, ale počet fotovoltaických panelů je ve výchozí revizní zprávě uveden chybně (o 57 fotovoltaických panelů méně než ve skutečnosti), z čehož byl následně určen i chybný údaj o celkovém instalovaném výkonu Provozovny.

Vzhledem k tomu, že ze strany Kontrolované osoby byla podána žádost o udělení licence v průběhu července roku 2010, nikoliv ke konci roku 2010 (kdy bylo na Energetický regulační úřad zasláno enormní množství žádostí o udělení licencí na výrobu elektřiny), měl Energetický regulační úřad dostatek času k řádnému přezkoumání žádosti o udělení licence a v případě jakýchkoliv nejasností měl vyzvat Kontrolovanou osobu k opravě žádosti o udělení licence. Není chybou Kontrolované osoby, že revizní technik učinil při vyhotovení výchozí revizní zprávy chybu a není ani chybou Kontrolované osoby, že Energetický regulační úřad nedostatečně přezkoumal skutečný stav Provozovny (kdy si nevyžádal od Kontrolované osoby skutečné provedení Provozovny, ani projektovou dokumentaci, podle které byla Provozovna vyhotovena) a vydal licenci s celkovým instalovaným výkonem odlišným, než jak činila skutečnost.

Dle přesvědčení Kontrolované osoby, na základě Sdělení ERÚ poskytnuté na výzvu SEI, nelze učinit závěr kontroly tak, jak je uveden v Protokolu, když Sdělení ERÚ osvědčuje pouze skutečnost, že oprávnění k výkonu licencované činnosti v letech 2009

a 2010 bylo udělováno většinou na tzv. výkon stejnosměrný. Kontrolovaná osoba poukazuje na to, že do výkonu stejnosměrného lze řadit jak výkon, spočívající v součtu nominálních výkonů jednotlivých panelů, tak také výkon střídačů, které jsou v případě Provozovny též ve vlastnictví Kontrolované osoby a jsou umístěny na straně NN.

Nad výše uvedené nesouhlasí Kontrolovaná osoba se závěrem SEI o tom, že se tato jakkoliv neoprávněně obohatila, když:

- zjišťování případného neoprávněného majetkového prospěchu není předmětem kontroly. Předmětem kontroly a obsahem protokolu o kontrole mají být prokázána zjištění a zjištěné nedostatky,
- výkon Provozovny na střídačích činí 202 kW_p, tedy ačkoliv celkový instalovaný výkon Provozovny s ohledem na počet a nominální výkon panelů činí dle 220 kW_p, nelze do distribuční soustavy, ani v ideálních podmínkách, dodat více elektřiny, než kolik odpovídá hodnota na střídačích. Kontrolovaná osoba se tudíž nemohla dopustit porušení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, když nemohla získat nepřiměřený majetkový prospěch, jak konstatuje SEI v Protokolu.

Jediným pochybením Kontrolované osoby je skutečnost, že v licenci Energetického regulačního úřadu není místo hodnoty 0,205 MW uvedena hodnota 0,220 MW, což Kontrolovaná osoba napraví okamžikem skončení kontroly prostřednictvím žádostí o změnu Licence u Energetického regulačního úřadu.

S ohledem na výše uvedené má Kontrolovaná osoba i po vydání Dodatku za to, že se nedopustila porušení povinností, jak konstatovala SEI v Protokolu, a naopak má Kontrolovaná osoba za prokázané, že ze strany SEI došlo k nesprávnému skutkovému zjištění a nesprávnému závěru kontroly v Protokolu, když:

- ani Energetický regulační úřad v roce 2017 neshledal žádné porušení Kontrolované osoby, přestože si byl vědom celkového instalovaného výkonu Provozovny a celkového počtu panelů na Provozovně,
- rezervovaný výkon Provozovny, který je dán omezením na střídačích, omezuje možnou dodávku vyrobené elektřiny do distribuční soustavy, čímž zamezuje možnosti neoprávněného majetkového prospěchu Kontrolované osoby, tudíž nedošlo k neoprávněnému majetkovému prospěchu Kontrolované osoby za kontrolované období let 2017-2019, jak uvedla SEI v Protokolu a shodně též v Dodatku,
- rozdíl v celkovém instalovaném výkonu Provozovny dle licence č. [REDAKCE] a dle skutečnosti byl dán chybou na straně Energetického regulačního úřadu v průběhu řízení o vydání licence na výrobu elektřiny ve prospěch Kontrolované osoby v roce 2010, když tento nedostatečně zjistil skutečný stav Provozovny, a dále početní chybou revizního technika při sčítání počtu panelů, umístěných na Provozovně a určení hodnoty celkového instalovaného výkonu Provozovny.

Kontrolovaná osoba navrhuje, aby bylo těmto námitkám vyhověno a byl změněn obsah a závěr Protokolu tak, že Kontrolovanou osobou byly dodrženy věcné podmínky podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.“

Odůvodnění:

Z charakteru námítky plyne, že kontrolovaná osoba nemá námítky proti kontrolním zjištěním, jako jsou počty panelů, uvedení výroby do provozu, množství vykázané vyrobené elektřiny, ale proti závěru kontrolního protokolu, který konstatuje porušení kontrolovaných ustanovení.

Součástí vyhodnocení kontrolních zjištění bylo rovněž posouzení, zda bylo množství elektřiny, na které kontrolovaná osoba uplatňovala podporu na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, vyrobeno ve zdroji uvedeném do provozu v souladu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem. Při tomto posouzení SEI vycházela z podmínek stanovených cenovým orgánem a uvedených v příslušných cenových rozhodnutích Energetického regulačního úřadu.

V deklarovaném roce uvedení předmětné výroby elektřiny do provozu, tj. v roce 2010, bylo účinné Cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 03.11.2009, kterým se stanovuje podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů (dále také „CR ERÚ č. 4/2009“), a které nabylo účinnosti dnem 01.01.2010. Dle ust. bodu (1.9) tohoto cenového rozhodnutí se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění formou zelených bonusů, nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů“. S odkazem na závěr Nejvyššího správního soudu v Brně uvedený v rozsudku 4 AS 257/2017 byla podmínka vyrábět (i dodávat) elektřinu v r. 2010 naplněna také realizací prvního paralelního připojení výroby k elektrizační soustavě. Z uvedeného vyplývá, že předmětnou podporu bylo možno uplatnit na množství elektřiny vyrobené v obnovitelném zdroji, kterým je zdroj uvedený do provozu v souladu s rozhodnutím o udělení licence. Nedílnou součástí takového rozhodnutí je velikost instalovaného výkonu zdroje, jehož velikost uvádí žadatel o licenci v Žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích, jehož součástí je dle vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, Příloha č. 12 Seznam jednotlivých provozoven, řádek 09 Celkový instalovaný elektrický výkon provozovny. Za výkon obnovitelného zdroje, kterým je FV výroba elektřiny, je nutno považovat součet jmenovitých výkonů jednotlivých instalovaných FV modulů, neboť zdrojem elektřiny je fotovoltaický modul (panel) nebo propojená soustava těchto panelů, neboť právě v těchto modulech (panelech) dochází k přeměně sluneční energie na energii elektrickou, tedy k výrobě elektřiny.

Kontrolující v průběhu prováděné kontroly zjistili, mimo jiné, rozdíl mezi hodnotou výkonu zdroje (výkon 0,205 MW totožný s výkonem slunečním) uvedenou v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] vč. změn č. 001 a 002, na základě které je předmětná provozovna, výroba elektřiny („F[REDAKCE] V[REDAKCE]“), provozována, tj. hodnotou instalovaného výkonu výroby elektřiny, ve kterém dochází k podnikání v energetických odvětvích, tedy výrobě elektřiny, a hodnotou výkonu skutečně instalovaného (zjištěného při fyzické kontrole a stvrzeného statutárním zástupcem kontrolované osoby), tj. 0,220 MW_p. Při vyhodnocení uvedeného kontrolního zjištění kontrolující vycházeli z podmínek stanovených cenovým orgánem a uvedených v CR ERÚ č. 4/2009. Na základě uvedeného rozdílu mezi výkonem uvedeným v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE], vč. změn č. 001 a 002, a zjištěného skutečně instalovaného výkonu, na kterém v kontrolovaných obdobích docházelo k výrobě elektřiny (jak vyplývá

z Prohlášení statutárního zástupce kontrolované osoby ze dne 11.05.2021), pak kontrolující v závěru kontrolních zjištění uvedených v Protokolu č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] konstatovali, že kontrolovaná osoba v kontrolovaných obdobích ... leden 2019 až prosinec 2019 při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem dle ust. § 5 odst. (5) zákona č. 526/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a uvedené v ust. bodu (1.10.) ... Cenového rozhodnutí ERÚ č. 3/2018 ze dne 25. září 2018, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění Cenového rozhodnutí č. 9/2018 ze dne 18.12.2018 (účinné v roce 2019), tím, že uplatnila v kontrolovaných obdobích podporu ve formě povinného výkupu na tu elektřinu, která byla vyrobena ze zdroje (0,015075 MW_p) který nebyl uveden do provozu v souladu s podmínkami Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3.11.2009, kterým se stanovuje podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, neboť nebyla naplněna jedna z podmínek - platná a pravomocná licence na výrobu elektřiny (oprávnění k výkonu licencované činnosti) pro část provozovny nad výkon 0,205 MW, totožný s výkonem slunečním, uvedený v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDACTED] vč. jeho změn č. 001 a 002. V důsledku toho v kontrolovaném období leden 2019 až prosinec 2019 uplatnila podporu ve formě povinného výkupu na elektřinu ve výši 14.530 Kč/MWh, stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, i na množství elektřiny 18,777 MWh, které bylo vyrobeno v části obnovitelného zdroje o velikosti 0,015075 MW_p, na kterou nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti, čímž získala neoprávněný majetkový prospěch vyčíslený ve výši 237.700,62 Kč (po odvodu z elektřiny ze slunečního záření 10%).

Kontrolou jednoznačně stanovené množství elektřiny, na které kontrolovaná osoba neoprávněně čerpala předmětnou podporu ve finančním vyjádření, představuje neoprávněný majetkový prospěch. Takové vyjádření provedené v rámci cenové kontroly je legitimním krokem a není v rozporu s žádným legislativním předpisem.

Kontrola ve svém závěru konstatuje, že došlo k porušení cenových předpisů, v důsledku čehož vznikl nepřiměřený majetkový prospěch kontrolované osoby; tento závěr však není správním rozhodnutím, které by zakládalo práva či povinnosti kontrolované osobě.

Kontrolovaná osoba ve svých námitkách ke kontrolnímu zjištění uvádí, že rozdíl mezi hodnotou velikosti instalovaného výkonu uvedeného Rozhodnutí o udělení licenci č. [REDACTED] vč. změn č. 001 a 002, a hodnotou výkonu skutečně instalovaného je dán chybou Energetického regulačního úřadu v průběhu řízení o vydání předmětné licence. Jak vyplývá ze sdělení Energetického regulačního úřadu adresovaného kontrolujícím, oprávněná úřední osoba v licenčním řízení vycházela z údajů uvedených v dokladech, které kontrolovaná osoba přiložila k žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny. Za údaje uvedené jak v žádosti samotné, tak v jejích přílohách, je plně odpovědný žadatel o takovou licenci.

V daném případě byla v předmětné licenci uvedena hodnota instalovaného výkonu zdroje korespondujícího s údajem uvedeným v jedné z příloh žádosti, a to výchozí Zprávě o revizi elektrické instalace č. 1-160710 ze dne 16.07.2010. Pakliže se hodnota instalovaného výkonu zdroje uvedená v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDACTED] vč. změn č. 001 a 002 odlišovala od hodnoty výkonu skutečně instalovaného v době podání žádosti, měla kontrolovaná osoba jako žadatel o předmětnou licenci po vydání předmětné licence vč. změn možnost opravných prostředků, kterých však nevyužila.

Rozhodnutí o udělení licence je rozhodnutí správního orgánu, které kontrolujícím Státní energetické inspekce nepřísluší přezkoumávat a jakkoliv zpochybňovat, tudíž je musí přijmout v takové podobě, v jaké bylo vydáno; údaje uvedené v takovém rozhodnutí jsou pak pro kontrolující směrodatné.

Předmětem kontroly prováděné Státní energetickou inspekcí u kontrolované osoby, právnické osoby [redacted] bylo dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím cenového orgánu, kterým je v daném případě Energetický regulační úřad, pro příslušný kalendářní rok podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie; současně bylo předmětem kontroly dodržování ustanovení § 11 odst. 1) písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 téhož zákona. Za účelem výkonu kontrolní činnosti zaměřené na způsob, kterým kontrolovaná osoba čerpala podporu elektřiny z obnovitelného zdroje energie (provozovna „F [redacted] V [redacted]“ [redacted] byly kontrolovanou osobou předloženy kontrolujícími požadované doklady; současně bylo provedeno kontrolujícími šetření v místě předmětné výroby elektřiny, zaměřené zejména na zjištění velikosti instalovaného výkonu. Kontrolní zjištění pak byla uvedena v Protokolu o výsledku kontroly č. [redacted] ze dne [redacted]. Kontrolní nález vycházel výhradně z vyhodnocení předložených dokladů, včetně Rozhodnutí o udělení licenci č. [redacted] a jeho změn č. 001 a 002, závěru výsledku místního šetření a prohlášení statutárního zástupce kontrolované osoby v kontextu věcných podmínek stanovených cenovými rozhodnutími cenového orgánu. Při vyhodnocení kontrolních zjištění a z nich vyplývající závěry cenové kontroly, uvedené ve zmiňovaném protokolu, nejsou kontrolující jakkoliv vázáni žádnou povinností brát v potaz závěry případných kontrol jiných orgánů a institucí. Kontrolovaná osoba v podaných námitkách uvádí, že „Energetický regulační úřad v roce 2017 neshledal žádné porušení Kontrolované osoby, přestože si byl vědom celkového instalovaného výkonu Provozovny a celkového počtu panelů na Provozovně.“ K této části námitek není možnost se vyjádřit, neboť kontrolovaná osoba neuvedla, co bylo předmětem šetření Energetického regulačního úřadu a ani další okolnosti tohoto šetření.

Kontrolovaná osoba dále namítá, že „rezervovaný výkon Provozovny, který je dán omezením na střídačích, omezuje možnou dodávku vyrobené elektřiny do distribuční soustavy, čímž zamezuje možnosti neoprávněného majetkového prospěchu Kontrolované osoby, tudíž nedošlo k neoprávněnému majetkovému prospěchu Kontrolované osoby za kontrolované období let 2017-2019, jak uvedla SEI v Protokolu a shodně též v Dodatku.“ Uvedené tvrzení je nutno rozporovat, neboť neoprávněný majetkový prospěch byl zapříčiněn tou skutečností, že kontrolovaná osoba v kontrolovaných obdobích neoprávněně uplatňovala předmětnou podporu na elektřinu vyrobenou ve zdroji, který není možno považovat za výkon zdroje uvedeného do provozu v souladu s věcnými podmínkami cenového orgánu a v souladu s pravomocným Rozhodnutím o udělení licence č. [redacted] vč. jeho změn č. 001 a 002 a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Elektřinu vyrobenou v takovém zdroji pak není možno považovat za elektřinu vyrobenou v obnovitelném zdroji a vykazovat na ni podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Hodnoty výkonů střídačů (invertorů) instalovaných ve fotovoltaické výrobě elektřiny, obecně, na vyhodnocení skutečností zjištěných v rámci cenové kontroly nemají žádný vliv, neboť se jedná o zařízení sloužící výhradně k přeměně stejnosměrného napětí na střídavé a nejedná se tedy o zdroj vyrábějící elektřinu, jehož velikost se uvádí v příslušných rozhodnutích o udělení licence.“

2.2 Průběh zahájeného řízení o přestupku

Protože kontrolou zjištěné skutečnosti a závěry kontroly uvedené v Protokolu č. [REDAKCE] o výsledku kontroly, které byly v rámci vyřízení námitek potvrzeny, důvodně nasvědčovaly spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., zahájila SEI podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. s obviněnou řízení o přestupku. **Zahájení řízení o přestupku** jí bylo sděleno „Oznámením o zahájení řízení o přestupku“ ze dne 09.03.2022, č. j. SEI-0301/2020-42 s vykázaným doručením dne 14.03.2022, ve kterém byla poučena, mj., o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ustanovení § 36 zákona č. 500/2004 Sb.

Dne 25.03.2022 bylo správnímu orgánu doručeno Oznámení o převzetí právního zastoupení, a to advokátní kanceláří Doucha Šikola advokáti s.r.o., IČ 04442687, se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha, za kterou jedná [REDAKCE] advokát.

Následně v průběhu řízení bylo právnímu zástupci obviněné správním orgánem zasláno v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. „Oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí“, č. j.: SEI-0301/2020-44 ze dne 02.05.2022, s vykázaným doručením dne 03.05.2022, kterým byla sdělena skutečnost, že jsou již shromážděny veškeré podklady rozhodnutí a účastník řízení o přestupku má právo se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení a dále bylo oznámeno, že po uplynutí této lhůty bude vydáno rozhodnutí ve věci na základě podkladů známých z provedené kontroly, uzavřené Protokolem č. [REDAKCE] o výsledku kontroly ze dne [REDAKCE] vč. Dodatku k protokolu č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE].

Dne 09.05.2022 právní zástupce obviněné vyjádření obviněné k projednávané věci, k čemuž správní orgán reaguje následovně:

Část II. Skutkové okolnosti případu

„Účastník řízení je provozovatelem výrobní elektřiny „F[REDAKCE] V[REDAKCE]“ (dále jen „provozovna“ či „výrobná“), zapsané na licenci Energetického regulačního úřadu (dále jen „ERÚ“) č. [REDAKCE] která byla uvedena do provozu v roce 2010. Účastníku řízení tak náleží podpora ve výši podle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, stanovené pro výrobní elektřiny ze solární energie uvedené do provozu v roce 2010.

Výrobná byla zhotovena na základě smlouvy o dílo č. [REDAKCE] ze dne 7.4.2010, uzavřené mezi Účastníkem řízení a společností Kala, spol. s r.o. Po zhotovení výrobní Účastník řízení požádal Energetický regulační úřad o udělení licence na výrobu elektřiny v této výrobně. Z důvodu neustálené rozhodovací praxe a absence zákonného či judikатурního výkladu pojmu „celkový instalovaný elektrický výkon provozovny“, požádal Účastník řízení o vydání licence na výrobu elektřiny ve výrobně na výkon 0,202 MW, který odpovídal instalovanému výkonu na střídačích výrobní, neboť:

1) z důvodu omezení výkonu na střídačích byl od jejího uvedení do provozu, a doposud také je, maximální možný okamžitý výkon výrobní 0,202 MWp, bez ohledu na počet instalovaných fotovoltaických panelů,

2) dle výchozí revizní zprávy ze dne 19.7.2010 činil výkon provozovny na straně AC (na straně střídavého proudu) 0,202 MWp.

1. K řízení o udělení licence

Účastník řízení požadoval vydání licence na výrobu elektřiny v provozovně na instalovaný výkon 0,202 MWp, jak osvědčují dokumenty „Příloha č. 12“ a „Příloha č. 13“ žádosti o udělení licence, které jsou obsahem licenčního spisu ERÚ. ERÚ tuto skutečnost nevzal v potaz a udělil Účastníku řízení licenci na výrobu elektřiny v provozovně, s údajem o instalovaném výkonu 0,205 MW, což byla hodnota, uvedená ve výchozí revizní zprávě jako celkový instalovaný výkon provozovny na straně DC a odpovídala chybnému určení součtu výkonu instalovaných fotovoltaických panelů ze strany revizního technika, což Účastník řízení zjistil až v průběhu kontroly SEI, zahájené v roce 2021.

Z důvodu pochybení revizního technika při určení počtu fotovoltaických panelů a celkového instalovaného výkonu výrobní v rámci vyhotovení výchozí revizní zprávy byla jako údaj o celkovém instalovaném výkonu výrobní na straně DC (na straně stejnosměrného proudu) ve výchozí revizní zprávě uvedena hodnota 0,205 MWp a počet fotovoltaických panelů 912 ks, ačkoliv bylo na výrobně od okamžiku jejího uvedení do provozu umístěno celkem 969 ks fotovoltaických panelů o celkovém instalovaném výkonu 220,075 kWp, jak následně shledala i SEI v průběhu provedené kontroly.

Ačkoliv z výchozí revizní zprávy, která byla součástí licenčního spisu, vyplývala minimálně jedna další hodnota celkového instalovaného výkonu výrobní, a to 0,202 MWp, kterou uvedl Účastník řízení v žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny, ERÚ ve správním řízení o vydání licence na výrobu elektřiny v provozovně postupoval tak, že bez dalšího ověřování skutečného výkonu výrobní vyšel z údaje 0,205 MWp, uvedeného ve výchozí revizní zprávě, byť ani počet panelů, ani stanovení celkového instalovaného výkonu, není a ani toho času nebylo povinnou náležitostí výchozí revizní zprávy. Účelem výchozí revizní zprávy je pouze osvědčení bezpečného provozu výrobní, nikoliv instalovaného výkonu výrobní. ERÚ tedy neměl považovat instalovaný výkon v ní uvedený za ověřený, když Účastník řízení sám žádal o udělení licence na instalovaný výkon o jiné výši.

Součástí licenčního spisu byla také Smlouva o dílo, která odkazovala na přílohu č. 1, ve které měla být uvedena specifikace výrobní. Příloha č. 1 není obsahem licenčního spisu, z čehož jednoznačně vyplývá další pochybení ERÚ v řízení o udělení licence, když si Přílohu č. 1 Smlouvy o dílo nevyžádal jako případný důkaz o skutečném instalovaném výkonu výrobní. ERÚ tedy, ačkoliv licenční spis obsahoval více rozporných údajů o instalovaném výkonu výrobní, neověřil její skutečný celkový instalovaný výkon, ani nevyzval žadatele o udělení licence o odstranění těchto rozporů a bez dalšího vyšel z údaje uvedeného ve výchozí revizní zprávě, který zde byl uveden pouze „obiter“, aniž by šlo o povinnou náležitost tohoto dokumentu. **S ohledem na tento postup ERÚ má Účastník řízení za prokázané, že ERÚ ve správním řízení nedostatečně zjistil skutkový stav k vydání rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny v provozovně a udělil licenci na výrobu elektřiny Účastníku řízení o chybné výši instalovaného výkonu provozovny.**

S ohledem na zásadu presumpce správnosti správních aktů však neměl Účastník řízení pochyb o tom, že postup ERÚ byl správný. Stejně tak neměl Účastník řízení důvod přezkoumávat správnost výchozí revizní zprávy, když tato byla vyhotovena odbornou osobou ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

Z tohoto důvodu nelze odpovědnost za tento následek přenášet na Účastníka řízení, ba dokonce z něj vyvozovat sankční odpovědnost Účastníka řízení, a to navíc po více než 11 letech od uvedení výroby do provozu.

Důkazy:

- Smlouva o dílo ze dne 7.4.2010
- Výchozí revizní zpráva ze dne 19.7.2010
- Příloha č. 12 žádosti o udělení licence
- Příloha č. 13 žádosti o udělení licence

1. K provedené kontrole SEI

V roce 2021 zahájila SEI v kontrolovaném období let 2017-2019 kontrolu dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách (dále jen „zákon o cenách“), v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Dále bylo předmětem kontroly dodržování ustanovení § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 zákona o cenách. V průběhu kontroly bylo ze strany SEI zjištěno umístění 969 ks fotovoltaických panelů o celkovém instalovaném výkonu 220,075 kW ve výrobně.

I přes opakovaně uplatněné námitky Účastníka řízení, SEI v závěrečném protokolu o kontrole konstatovala, že Účastník řízení v kontrolovaném období roku 2019 nedodržel věcnou podmínku stanovenou v § 5 odst. 5 zákona o cenách, když uplatnil podporu ve formě povinného výkupu i na množství elektřiny ve výši 18,777 MWp, které bylo vyrobeno v části obnovitelného zdroje (výrobní) o velikosti 0,015075 MWp, na kterou dle názoru SEI nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti. Tímto měl Účastník řízení za kontrolované období roku 2019 získat neoprávněný majetkový prospěch ve výši 237.700,62 Kč.

Zároveň ovšem SEI v protokolu o kontrole shledala, že: „Letecké snímky tedy prokazují tvrzení Kontrolované osoby, že tato neprovedla na Provozovně žádné změny ve smyslu celkového instalovaného výkonu v průběhu jejího provozu.“ Z tohoto závěru SEI vyplývá, že celkový instalovaný výkon provozovny, shledaný v průběhu kontroly SEI, je na provozovně od jejího uvedení do provozu. To prokazuje tvrzení Účastníka řízení o pochybení revizního technika při sčítání instalovaných fotovoltaických panelů na výrobně pro účely zpracování výchozí revizní zprávy, a dále o pochybení ERÚ v řízení o udělení licence, když nedošlo k ověření skutečného stavu provozovny za účelem vydání licence na výrobu elektřiny, přestože licenční spis obsahoval rozporné údaje o celkovém instalovaném výkonu provozovny, a dále ze strany ERÚ nedošlo ani k výzvě žadatele o licenci k vysvětlení těchto rozporů.“

K části II. bodu 1. správní orgán uvádí:

Výchozí revizní zprávu předkládala obviněná jako jeden z podkladů k vydání o udělení předmětné licence, přičemž žadatelem byla obviněná a za správnost podkladů přiložených k žádosti zodpovídá žadatel, tj. ona sama. Pokud by snad z činnosti revizního technika jako odborné osoby vyplývalo nějaké poškození jejích zájmů je pouze na ni samotné, aby si věc řešila právní cestou přímo s revizním technikem. Správní orgán je ve shodě s tím, že výchozí revizní zprávy slouží jako osvědčení bezpečného provozu výrobní, na kterou se žádá o licenci, a ve vztahu k instalovanému výkonu, pokud je zde uveden, je vyhodnocuje jako jeden z podpůrných dokladů, nikoliv

osvědčujících skutečný stav. Jak již bylo uvedeno při vyřízení námitek kontrolované osoby, rozhodnutí o udělení licence je rozhodnutí správního orgánu, které jak kontrolnímu orgánu Státní energetické inspekce, tak i správnímu orgánu nepřísluší přezkoumávat a jakkoliv zpochybňovat, tudíž je musí přijmout v takové podobě, v jaké bylo vydáno, nepřísluší jim přezkoumávat ani postup při licenčním řízení ani obsah vydávaných rozhodnutí o udělení licence.

Dále správní orgán podotýká, že v projednávaném případě nehodlá vést polemiku o typu instalovaného výkonu, protože ta je zde bezpředmětná. Jak vyplývá ze sdělení ERÚ, byla licence udělena na celkový výkon DC části 205 kW_p, tj. na výkon stejnosměrný, což je v souladu i se současným výkladem a právě i současným pojetím např. § 30a „Výstavba výroby elektřiny“ zákona č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K části II. bodu 2. správní orgán uvádí:

Správní orgán upřesňuje, že množství neoprávněně vykázané elektřiny pro nárok na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů odvozené z průměrné roční výroby jednoho [kW_p] instalovaného výkonu ve výši 1.205,82 kWh/kW_p a výkonu zjištěnému nad rámec výkonu uvedeného v Rozhodnutí o udělení licence odpovídá hodnotě 18,177 MWh.

Skutečnost, že stav předmětné provozovny tak, jak jej zjistila SEI v průběhu kontroly, odpovídá stavu v okamžiku uvedení provozovny do provozu v roce 2010. však nelze přičíst ku prospěchu obviněné. Pro podnikání v energetických odvětvích – výroba licence byla obviněné Energetickým regulačním úřadem udělena licence, ve které je stanoven rozsah podnikání a technické podmínky. Obviněná nemůže z podstaty věci podnikat na zařízení, které má odlišný, resp. přesahující rozsah či technické podmínky od této licence. Tudíž ani správní orgán nemůže akceptovat stav, kdy rozsah, který se uvádí v licenci, je překračován a musí toto chápat tak, že část provozovny o velikosti 0,015075 MW_p překračující stanovený rozsah, nebyla uvedena do provozu a není tak podporovaným zdrojem, protože nesplnila jednu z podmínek stanovenou v bodu (1.9) CR ERÚ č. 4/2009 ze dne 03.11.2009 ve znění CR ERÚ č. 5/2009 ze dne 23.11.2009, kterým se stanovuje podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, kdy se **„u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen“**. V předmětném případě je odpovědnost na obviněné, která měla vlastní kontrolou napravit stav, který se jeví evidentně chybným právě již od počátku, tj. od vydání rozhodnutí o udělení licence. Důsledná kontrola údajů v dokumentech předkládaných k licenčnímu řízení a dokumentů v tomto řízení vydaných a skutečného stavu provozovny mohla nezákonnému stavu předejít, eventuálně mohlo být ještě využito opravných prostředků při licenčním řízení.

Část III. Přestupek

„1. K formální stránce přestupku

SEI v Oznámení o zahájení řízení o přestupku uvedla, že Účastník řízení je obviněný ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit tím, že neoprávněně vykázal a uplatnil

podporu na elektřinu i na množství, které bylo vyrobeno v části zdroje o instalovaném výkonu 0,015075 MW, na kterou dle názoru SEI nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti. Účastník řízení zásadně nesouhlasí s tím, že by jako provozovatel výroby uplatnil nárok na podporu v neoprávněné výši. Účastník řízení poukazuje na skutečnost, že ačkoliv je v současné době již výklad pojmu „celkový instalovaný výkon“ ustálen, v době uvedení výroby do provozu tomu tak nebylo, když tento pojem nebyl upraven v žádném právním předpise a ani v současné době není definice tohoto pojmu upravena v zákoně č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (dále jen „energetický zákon“). Účastník řízení zdůrazňuje, že ust. § 30a energetického zákona účinné od 18. 8. 2011, tj. nikoliv v době uvedení výroby do provozu, pak pojem celkový instalovaný výkon upravuje pouze ve vztahu k udělení státní autorizace na výstavbu výroby elektřiny.

Celkový instalovaný výkon v současnosti dále upravuje ust. § 2 písm. f) vyhlášky č. 16/2016 Sb. o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, dle které, jakož i dle ustálené praxe ERÚ v současné době platí, že: „instalovaným výkonem výroby součet jmenovitých výkonů všech generátorů; v případě výroben využívajících solární panely součet jmenovitých hodnot výkonů všech instalovaných solárních panelů“. Tuto skutečnost však nelze brát v případě vedeného správního řízení v potaz, neboť výroba byla uvedena do provozu v roce 2010, kdy vyhláška č. 16/2016 Sb. nebyla platná ani účinná a výklad pojmu nebyl v té době ze strany ERÚ ustálen.

Nelze tedy klást k tíži Účastníka řízení, že v roce 2010 v žádosti o udělení licence uvedl jako instalovaný výkon výroby hodnotu instalovaného výkonu na straně střídačů, jakož ani, že dále neproověřoval, zda výkon uvedený ERÚ v rozhodnutí o udělení licence odpovídá skutečnému výkonu, když jako laik neznal a ani nemohl znát metodiku ověření celkového instalovaného výkonu, a že tedy např. proti rozhodnutí o udělení licence nepodal opravný prostředek. Při absenci výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“ se naopak jevilo jako vhodné uvést v žádosti o udělení licence právě instalovaný výkon střídačů, který ovlivňuje maximální okamžitý výkon výroby a tím i maximální množství elektřiny, kterou lze v jednom okamžiku, za ideálních podmínek, vyrobit a dodat do distribuční soustavy.

S ohledem na absenci jakéhokoliv jednoznačného výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“ v době uvedení výroby do provozu by se tak SEI neměla omezovat pouze na dnes ustálenou definici tohoto pojmu, ale měla by případ posuzovat optikou tehdejší doby, kdy výklad pojmu instalovaný výkon byl sporný a žadatel o licenci, jakožto laik, nemohl tento sám správně určit, resp. rozpoznat pochybení ERÚ, či snad předvídat, jaké závažné důsledky v budoucnu mohou tyto nepatrné nuance mít.

Není rovněž bez významu, že celkový instalovaný výkon výroby je od jejího uvedení do provozu doposud **omezen výkonem střídačů**, tedy hodnotou 0,202 MWp. Z tohoto důvodu nelze ani za zcela ideálních (tj. ve skutečnosti nedosažitelných) podmínek dosáhnout vyššího výkonu výroby než 0,202 MWp, ačkoliv součet štítkových výkonů všech fotovoltaických panelů ve výrobně osvědčuje hodnotu 220,075 kWp. Tuto skutečnost SEI v rámci provedené kontroly nevzala v potaz, a to ani při určení údajného nepřiměřeného majetkového prospěchu. I v případě, že by SEI dospěla k závěru, že se Účastník řízení obohatil o podporu elektřiny inkasovanou za výrobu elektřiny, jíž dosáhl provozem výroby o vyšším instalovaném výkonu, nelze tuto „neoprávněnou výrobu“ stanovit jednoduše poměrem instalovaného výkonu a licencovaného výkonu, jak učinila

SEI. V případě vhodných osvitových podmínek totiž došlo k omezení výkonu na střídačích, pročez došlo i k omezení výroby elektřiny. Procentuální stanovení neoprávněné výroby, jak jej učinila SEI, by tedy bylo možné použít pouze v případě, kdy by střídače s nižším instalovaným výkonem ve výrobně umístěny nebyly. SEI je přitom povinna zcela jednoznačně stanovit výši tvrzené škody, v opačném případě platí zásada in dubio pro reo (viz čl. IV. tohoto podání).

Účastník řízení však zejména namítá, že se jednání, jež by naplnilo skutkovou podstatu, jak je uvedena v ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, nedopustil. Dle tohoto ustanovení platí, že „fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako prodávající dopustí přestupku tím, že nedodrží věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5“. Cenové rozhodnutí, na které SEI v oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 2. 5. 2022 ani explicitně neodkazuje, však takové podmínky přímo nestanoví, stanovuje pouze výši podpory pro výrobní elektřiny dle data jejich uvedení do provozu, instalovaného výkonu a druhu zdroje. Skutečnost, že ERÚ chybně uvedl instalovaný výkon výrobní v rozhodnutí o udělení licence nelze posoudit jako nedodržení věcných podmínek úředních cen ze strany Účastníka řízení.

S ohledem na projektovou dokumentaci, ze které je patrné, že již samotný záměr realizace výrobní z roku 2010 odpovídal v počtech fotovoltaických panelů (969 ks) stavu, osvědčenému ze strany SEI při kontrole v roce 2021, a dále s ohledem na závěr SEI o tom, že „letecké snímky tedy prokazují tvrzení Kontrolované osoby, že tato neprovedla na Provozovně žádné změny ve smyslu celkového instalovaného výkonu v průběhu jejího provozu“ je patrné, že ze strany Účastníka řízení nedošlo k navýšení celkového instalovaného výkonu výrobní v průběhu jejího provozu a instalovaný výkon odpovídá stavu k roku uvedení výrobní do provozu. Pokud by tak Účastník řízení učinil, byla by situace odlišná. Účastník řízení však vyráběl elektřinu ve výrobně, která byla uvedena do provozu v tomto rozsahu, na kterou mu byla v roce 2010 udělena licence (byť s chybným údajem o instalovaném výkonu výrobní) a kterou v tomto roce fakticky uvedl do provozu, výše popsanou skutkovou podstatu přestupku, z něhož je obviněn, tak nemohl naplnit.

Důkazy:

- Projektová dokumentace

Účastník řízení znovu zdůrazňuje, že není odbornou osobou dle ust. § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, neměl proto důvod pochybovat o správnosti výchozí revizní zprávy. O udělení licence na výrobu elektřiny rozhoduje po odborném přezkoumání podané žádosti ERÚ, coby orgán veřejné moci. Ani z tohoto pohledu neměl Účastník řízení důvod pochybovat o správnosti vydaného rozhodnutí, s ohledem na zásadu presumpce správnosti správních rozhodnutí, dle které platí, že veřejnoprávní akt pokládán za formálně i obsahově správný, tedy bezvadný, až do okamžiku, než je zákonem stanoveným způsobem shledáno, že tomu tak není. Je tedy zcela zjevné, že Účastník řízení neměl úmysl dopustit se jednání, které mu je nyní kladeno ze strany SEI za vinu. Je evidentní, že chybný instalovaný výkon výrobní se v rozhodnutí o udělení licence projevil v důsledku chybných podkladů, Účastník řízení však měl nárok na udělení licence na výrobu elektřiny ve výrobně o výkonu 0,220 MWp.

Dle názoru Účastníka řízení tak nelze dovozovat ani nedbalost nevědomou, neboť Účastník řízení vzhledem k okolnostem a svým poměrům o tomto protiprávním stavu

(tj. o tom, že došlo k uvedení chybného instalovaného výkonu v rozhodnutí o udělení licence) vědět neměl a nemohl.

Vzhledem k výše uvedenému, kdy:

- **Účastník řízení nezvýšil instalovaný výkon výroby dodatečně po jejím uvedení do provozu,**
 - **Účastník řízení nenese odpovědnost za chybný údaj v revizní zprávě a**
 - **Energetický regulační úřad neprovedl ověření skutečného stavu provozovny před vydáním rozhodnutí o udělení licence, ačkoliv licenční spis obsahoval zásadní rozpory,**
 - **Účastník řízení jako laik neměl a nemohl rozpoznat, že rozhodnutí o udělení licence obsahuje chybný údaj,**
- je patrné, že jednání Účastníka řízení nenaplnilo subjektivní stránku jako znak přestupku, z jehož spáchání je obviněn.**

2. K materiální stránce přestupku

Jak již Účastník řízení uvedl, uvedený stav, jenž mu je kladen za vinu a v němž je spatřováno naplnění skutkové podstaty výše uvedeného přestupku, nastal pouze v důsledku uvedení chybného údaje v rozhodnutí o udělení licence. **Účastník řízení výrobu v souladu se stavebním povolením a územním rozhodnutím vybudoval, uvedl do provozu a požádal o udělení licence.** Skutečnost, že ERÚ a následně i Účastník řízení při následujících krocích vycházel z informace uvedené ve výchozí revizní zprávě, tj. z nižšího počtu panelů, ačkoliv fakticky byly ve výrobně instalovány panely o celkovém výkonu 0,220 MWp, nemůže mít za následek tuto, SEI dovozovanou, fikci neuvedení části výroby do provozu. Takový následek by nejen že byl nepřiměřeně přísný, ale ani se neopírá o platnou právní úpravu.

Účastník řízení tedy v dobré víře nainstaloval uvedený počet panelů, vyráběl na těchto ekologicky čistou elektřinu a tuto dodával do distribuční soustavy a po dobu provozu výroby instalovaný výkon výroby nezvýšil. Jediným jeho proviněním tedy je, že si včas nevšiml a nepožádal ERÚ o opravu rozhodnutí o udělení licence, případně proti rozhodnutí o udělení licence nepodal opravný prostředek. Účastník řízení se tak, tímto formálním pochybením, nemohl obohatit na úkor státu či jiných osob, a nemohl se tak dopustit žádného společensky nebezpečného jednání.

Účastník řízení, pokud odhlédne od skutečnosti, že v tomto případě nebyla dle jeho názoru naplněna ani formální stránka přestupku, tedy uvádí, že **dovozovaná společenská nebezpečnost v tomto případě je absurdní, když jediné pochybení Účastníka řízení má spočívat v tom, že po revizním technikovi (který je na rozdíl od Účastníka řízení odbornou osobou a lze tedy presumovat správnost obsahu jím zhotovené revizní zprávy) dostatečně nezkontroloval obsah revizní zprávy, kterou následně ERÚ předložil v licenčním řízení, popř. že nenapadl rozhodnutí o udělení licence ERÚ opravným prostředkem.** Pokud by ERÚ postupoval s dostatečnou pečlivostí, jak se od orgánu státní správy očekává, ověřil by v průběhu řízení skutečný výkon výroby na základě dalších podkladů a vydal Účastníku řízení licenci s uvedením správného výkonu výroby, žádné „společensky škodlivé jednání“ by nyní Účastníku řízení nebylo přičítáno. Je tedy zjevné, že Účastník řízení se žádného společensky škodlivého jednání nedopustil.

Účastník řízení by, pokud by revizní zpráva obsahovala správný údaj o počtu panelů a celkovém instalovaném výkonu výroby (který by se následně promítl do rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny), vyrobil a do distribuční soustavy dodal stejné množství elektřiny a uplatnil stejnou výši podpory, jako nyní, tj. za situace, kdy ERÚ v rozhodnutí o udělení licence uvedl chybnou výši instalovaného výkonu výroby. Uvedené, výlučně formální pochybení, které nastalo v důsledku řetězce výše popsaných událostí, tak sice mělo vliv na to, že rozhodnutí o udělení licence obsahovalo chybný údaj, Účastník řízení se však žádného společensky škodlivého jednání nedopustil, naopak, vyrobil a dodal do distribuční soustavy ekologicky čistou elektrickou energii ve výrobně, kterou uvedl do provozu v souladu se zákonem. Jednání Účastníka řízení tak nemohlo být společensky škodlivé, čímž nebyla naplněna materiální stránka jako obligatorní znak přestupku.“

K části III. bodu 1. správní orgán uvádí:

Jak již bylo uvedeno, polemika zda byla vydána licence na výkon stejnosměrný či střídavý je bezpředmětná.

Žadatel o licenci na výrobu elektřiny vstupuje do oblasti podnikání v energetických odvětvích. Je pouze na něm, aby správně vyhodnotil svoje schopnosti v této oblasti a následky nesprávných rozhodnutí či rizika související s touto podnikatelskou činností si nese stejně jako každý jiný podnikatel v jiných odvětvích sám.

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je věcí obviněné, aby si při výkonu svých činností počínala tak, aby neporušila povinnosti dané zákonem o cenách a nepoškodila zákonem chráněné zájmy, v daném případě dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím, při uplatňování a vyúčtování elektřiny vyrobené z podporovaných obnovitelných zdrojů energie. Právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

Určitě bylo v možnostech obviněné, aby zjistila nesoulad mezi podklady k licenčnímu řízení, vydanou licencí, projektovou dokumentací či dokladů o dodání nakoupených fotovoltaických panelů a faktur za tyto panely či za jejich instalaci, za které jistě vydala nemalé finanční prostředky. Není možné, aby podnikatel nevěděl, jaké zařízení si pořídil a na jakém provozuje svou podnikatelskou činnost.

Správní orgán podotýká, že dne 02.05.2022 vydal „Oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí“. „Oznámení o zahájení řízení o přestupku“ bylo vydáno dne 09.03.2022 s vykázaným doručením dne 14.03.2022 a odkazuje se v něm na porušení příslušných cenových předpisů.

K části III. bodu 2. správní orgán uvádí:

Správní orgán prokázal, že obviněná z důvodů výše uvedených naplnila formální a materiální stránku skutkové podstaty přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., pro nedodržení věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2018. V těchto souvislostech byla taktéž zohledněna společenská škodlivost ve smyslu § 5 zákona č. 250/2016 Sb., tvořící materiální stránku přestupku, která je v předmětném případě dána především zákonným vymezením zájmů chráněných zákonem č. 526/1990 Sb. a příslušným Cenovým rozhodnutím ERÚ, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, účinným pro rok 2019, a spočívá ve vykazování výroby elektřiny pro účely nároku na úhradu podpory z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen i na část elektřiny vyrobené v roce 2019 v množství 18,177 MWh, na které nelze podle CR ERÚ č. 3/2018 uplatnit výkupní ceny, protože bylo vyrobeno na části zdroje o velikosti 0,015075 MW_p, který není podporovaným zdrojem, čímž získala nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 237.700,62 Kč (po odvodu z elektřiny ze slunečního záření 10%). Obviněná se měla jako prodávající a držitelka licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny řídit ustanoveními zákona č. 526/1990 Sb. a dalšími souvisejícími právními předpisy, se kterými má být z povahy své podnikatelské činnosti obeznámena. Kontrolou bylo zjištěno, že tak neučinila

Cílem podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen je především zvyšování využití obnovitelných zdrojů při výrobě elektrické energie a tepla, zajištění zvyšování podílu obnovitelných zdrojů na spotřebě primárních energetických zdrojů a přispění k šetrnému a k trvale udržitelnému rozvoji společnosti. Jakékoliv nedodržení věcných podmínek, pravidel a postupů pro stanovení úředních cen a způsob jejich uplatňování a vyúčtování, stanovených cenovými orgány, jde proti smyslu podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a je společensky škodlivé.

Část IV. K nepřiměřenému majetkovému prospěchu

„Účastník řízení nesouhlasí se stanovením výše nepřiměřeného majetkového prospěchu. SEI dle názoru Účastníka řízení stanovila nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 237.700,62 Kč (po odvodu z elektřiny ze slunečního záření ve výši 10 %) chybně, jako rozdíl mezi cenou skutečně vyrobené elektřiny (265,372 MWh) a „kontrolou uznaného množství el. energie“ (tj. z výkonu 0,205 MW_p), který SEI stanovila ve výši 247,195 MWh. Takovýto způsob stanovení neoprávněně čerpané podpory není správný, neboť v případě, kdy by výrobní obsahovala pouze panely do maximálního (štítkového) výkonu 220,075 MW_p (tj. neobsahovala by omezení na střídačích), vyrobila by jistě více elektřiny, než 247,195 MWh (celková skutečná výroba 265,372 MWh minus nadvýroba stanovená ze strany SEI ve výši 18,177 MWh). Výpočet SEI totiž zejména nijak nereflektuje skutečnost, že FVE obsahovala systém omezení výkonu (střídače, které omezovaly maximální výkon na 0,202 MW_p).

Výše škody přitom musí být ve správním řízení jednoznačně prokázána, tím spíše, podmiňuje-li tato naplnění skutkové podstaty či výši trestu. Pomine-li Účastník řízení, že celkový instalovaný výkon výrobní byl omezen výkonem zapojených střídačů, atp., je i tak výše takto stanoveného nepřiměřeného majetkového prospěchu chybná, neboť není možné stanovit „nepřiměřený majetkový prospěch“ násobkem hodnoty příslušné

výkupní ceny a množstvím SEI určené neoprávněně čerpané podpory (po odečtení solární daně).

SEI totiž vychází z výše výkupních cen stanovených cenovým rozhodnutím ERÚ č. 3/2018, ze dne 25. září 2018, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění cenového rozhodnutí č. 9/2018 ze dne 18.12.2018, pro výrobní elektřiny ze slunečního záření uvedené do provozu v roce 2010 s instalovaným výkonem nad 30 kW pro rok 2019, tj. z částky 14.530 Kč/MWh. Výkupní ceny však obsahují jak složku státní podpory, tak složku hodinové ceny. **Od výše nepřiměřeného majetkového prospěchu stanoveného (nesprávně) SEI tedy měla být odečtena nejen solární daň, ale i hodinová cena elektřiny.**

I pokud by bylo prokázáno, že Účastník řízení skutečně vyrobil elektřinu v části FVE, která nebyla v souladu se zákonem uvedena do provozu, nelze ignorovat fakt, že Účastník řízení v tomto rozsahu elektřinu skutečně vyrobil a dodal do distribuční soustavy. Za tuto dodávku pak inkasoval od povinně vykupujícího výkupní ceny, obsahující jak státní podporu, tak hodinovou cenu. Elektřinu dodanou Účastníkem řízení povinně vykupující dodal jiným účastníkům trhu za sjednanou cenu. Účastník řízení tedy skutečně vyrobil a dodal elektřinu v jím vykázaném množství do distribuční soustavy. V případě, že by SEI došla k závěru, že Účastník řízení skutečně vyrobil elektřinu ve výrobně v této části řádně neuvedené do provozu, s čímž Účastník řízení zásadně nesouhlasí, Účastníkovi řízení by sice nevznikl nárok na státní podporu elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů, neboť by ji vyrobil v části výrobní neuvedené do provozu v souladu se zákonem a nesplnil by tak podmínku vzniku nároku na podporu, na hodinovou cenu elektřiny, vyplacenou mu obchodníkem s elektřinou, však ano.

Za nepřiměřený majetkový prospěch tak v žádném případě **nemůže být označena vyplacená hodinová cena elektřiny**. Účastník řízení si v této souvislosti dovoluje odkázat na ust. § 13 odst. 2 zákona o podporovaných zdrojích energie, které stanoví, že: „Povinně vykupující účtuje operátorovi trhu rozdíl mezi výkupní cenou a hodinovou cenou a cenu za svoji činnost podle množství povinně vykupované elektřiny z jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů evidovaných operátorem trhu podle § 10 odst. 3 a operátor trhu je povinen hradit rozdíl mezi výkupní cenou a hodinovou cenou a cenu za činnost povinně vykupujícího. Česká republika, potažmo MPO, tedy povinně vykupujícímu vyplatilo pouze rozdíl mezi výkupní cenou a hodinovou cenou elektřiny (a cenu za činnost povinně vykupujícího) a neexistuje tak žádný právní důvod, na základě kterého by mohla požadovat tuto částku po Účastníku řízení. **Hodinová cena, jakožto součást výkupních cen, tedy nemůže být zahrnuta ani do hodnoty nepřiměřeného majetkového prospěchu.** Pro úplnost Účastník řízení uvádí, že v případě, že by čerpal podporu ve formě zelených bonusů, rovněž by jeho nepřiměřeným majetkovým prospěchem, na který by mu nevznikl nárok, byla pouze přijatá podpora ve formě zelených bonusů, nikoliv cena vyrobené a do distribuční soustavy dodané silové elektřiny.

Ani otázka vyplacené státní podpory (po odečtení hodinových cen) jako nepřiměřeného majetkového prospěchu není jednoznačná. Na straně Účastníka řízení totiž neexistuje skutečný majetkový prospěch, jak předpokládá koncepce návrhu SEI, když údajný majetkový prospěch účastníka řízení vyčísluje toliko nominálně, aniž by zohlednila nutné výdaje na straně účastníka řízení na výrobu a dodání elektřiny do systému OZE. Logika koncepce návrhu SEI spočívá na chybném předpokladu, jako by získání licence ERÚ, v kombinaci s uvedením FVE do provozu, samo o sobě automaticky vedlo k čerpání

podpory OZE. Tak tomu ovšem ve skutečnosti není, neboť k reálnému čerpání konkrétních částek podpory OZE je nutné nejprve danou FVE vybudovat, a zejména elektřinu reálně vyrobit a reálně dodat do distribuční soustavy. Jinak řečeno, vyplácení podpory OZE je přímo vázáno nikoli pouze na splnění formálních podmínek, ale především na faktickou výrobu a dodávání ekologicky čisté elektřiny OZE, která je následně prakticky ihned spotřebovávána konečnými spotřebiteli, kteří za ni zaplatili, a to včetně příslušné přirážky na elektřinu z OZE. I kdyby byla elektřina skutečně vyrobena v části výroby neuvedené do provozu v souladu s právními předpisy (což účastník řízení důrazně odmítá), tak nelze přehlížet, že **provozovna byla legálně vybudována, fakticky ekologicky čistou elektřinu OZE vyrobila, dodala do sítě, a tato byla spotřebována a zaplácena jako elektřina OZE, aniž negativně zatížila životní prostředí a klima.**

Nelze přehlížet, že Účastník řízení reálně poskytl plnohodnotné protiplnění v souladu s účelem systému podpory OZE, které bylo plně konzumováno. Proto nelze přistupovat k věci tak, jako by z podpory OZE profitoval pouze Účastník řízení, aniž by byly zohledněny náklady, které Účastník řízení vynaložil na zkonsumované protiplnění, tj. dodání ekologicky čisté energie OZE ke spotřebě. Analogicky lze v tomto směru předběžně (neboť právní kvalifikace tvrzeného nároku nebyla dosud provedena) odkázat na ust. § 3005 občanského zákoníku, podle kterého „Kdo předmět bezdůvodného obohacení vydává, má právo na **náhradu nutných nákladů**, které na věc vynaložil, a může od věci oddělit vše, čím ji na svůj náklad zhodnotil, je-li to možné bez zhoršení podstaty věci“.

I kdyby tedy byla elektřina skutečně vyrobena v části výroby neuvedené do provozu v souladu s právními předpisy, tak nelze celou věc zjednodušovat tak, že by získáním licence Účastník řízení automaticky získával majetkový prospěch rovnající se částce nároku podpory OZE. Hodnota protiplnění Účastníka řízení, tj. dodávka ekologicky čisté elektřiny do systému OZE, nemá hodnotu pouhé tržní ceny elektřiny. **Ekologicky čistá elektřina OZE má násobně vyšší nákladovou hodnotu.** Účastník řízení musel k zajištění dodávek elektřiny OZE učinit celou řadu opatření (a vynaložit na ně plné náklady), jejichž oprávněnost a legalita není nijak dotčena otázkou případného „překročení instalovaného výkonu“. Pro danou výrobu bylo nutné zajistit pozemky, stavbu povolit, realizovat a zkolaudovat; následně provozovat, tj. zajistit údržbu, kontroly, revize, ostrahu, monitoring a veškerou administrativu; hradit náklady realizace výroby, pojištění, platit daně z příjmů, odvádět DPH a solární odvod, kdy vše probíhalo zcela legálně, nikdy nebylo zpochybněno, a není nijak dotčeno otázkou „překročení“ instalovaného výkonu.

To vše přitom probíhalo za kontinuálního odběru a spotřebovávání vyrobené elektřiny v systému OZE, tj. bez zátěže životního prostředí a klimatu. Smysl podpory OZE byl tedy fakticky naplněn a konzumován (srov. § 1 odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie: „Účelem tohoto zákona je v zájmu ochrany klimatu a ochrany životního prostředí (...).“). Je pak otázkou, do jaké míry by výše uvedené náklady Účastníka řízení mělo negovat eventuální neuvedení části výroby do provozu v souladu se zákonem („překročení“ instalovaného výkonu uvedeného v rozhodnutí o udělení licence), tj. do jaké míry by výrobce skutečně reálně těžil z eventuální nepoctivosti při uvedení výroby do provozu či překročení instalovaného výkonu. Účastník řízení je přesvědčen, že by se taková hypotetická nepoctivost dotýkala, pokud, tak pouze čistého zisku výrobce. Celková koncepce podpory OZE je postavena na tzv. garanci návratnosti, a to na návratnosti tzv. prosté, tj. bez zisku (viz příslušné nálezy

Ústavního soudu). Systém podpory OZE předpokládá, že projekty FVE nejsou zpočátku ziskové, ale návratnosti je dosahováno až řádově po desítkách let provozu FVE (včetně zohlednění případné tzv. překompenzace), tj. prakticky až ke konci životnosti, a teprve pak generují na straně výrobce skutečný zisk. I kdyby tedy teoreticky došlo k „překročení instalovaného výkonu“ (což účastník řízení důrazně odmítá), Účastník řízení by z takové hypotetické nepoctivosti majetkově těžil prakticky až v okamžiku dosažení návratnosti investice do výroby, což však doposud nenastalo.“

K části IV. správní orgán uvádí:

Účastníkem předmětného řízení o přestupku není poškozený. Správní orgán proto v případě zde projednávaného přestupku škodu nevyčísľuje a náhradu škody poškozenému obviněné neukládá

Nepříměřený majetkový prospěch je vyčísľen na straně 6 tohoto rozhodnutí o přestupku. V roce 2019 prodávající F. V. spol. s r.o. vyúčťoval povinně vykupujícímu E.ON Energie, a.s. měsíčně podporované množství v jednotkové ceně 14 530 Kč/MWh. Na svůj účet pak prodávající přijímal podporu ve formě výkupních cen odpovídajících CR ERÚ č. 3/2018 ve výši ponížené o odvod z elektřiny ze slunečního záření 10 %. Z těchto finančních prostředků se vycházelo při stanovení nepříměřeného majetkového prospěchu. Odvod z elektřiny ze slunečního záření je při vyčísľování nepříměřeného majetkového prospěchu zohľedněn a správní orgán má za to, že o žádnou jinou částku již není důvodně nepříměřený majetkový prospěch, resp. částky neoprávněně přijaté prodávajícím na účet, ponížovat. Za elektřinu vyrobenou v části zdroje, který není podporovaným zdrojem, není nárok na žádnou podporu.

Správní orgán podotýká, že taková část FVE, která svým rozsahem překračuje výkon, na který byla udělena licence, nemá oprávnění k licencované činnosti – výrobě elektřiny, tudíž zde dochází k podnikání v energetických odvětvích bez licence, neoprávněně výrobě elektřiny, potažmo k neoprávněně dodávce elektřiny do elektrizační soustavy, která se zákonem č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zakazuje.

Část V. K porušení sankčně-právních zásad

*„Účastník řízení namítá i porušení trestněprávních zásad, které se aplikují i na správní řízení. Účastník řízení namítá, že extenzivní výklad ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, prosazovaný ze strany SEI, nemůže obstát jako součást skutkové podstaty deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, **neboť by nebyl splněn ústavní požadavek na určitost, srozumitelnost a předvídatelnost trestněprávní normy.***

*Výklad, na jehož základě SEI konstruuje obvinění Účastníka řízení, se sice formálně opírá o text ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, avšak **výklad je tak přepjatě formalistický a ve svých důsledcích natolik extenzivní, že pro Účastníka řízení a ostatní adresáty této normy nemůže být v praxi spravedlivě předvídatelný a rozumně aplikovatelný.** Předmětné řízení není běžným správním řízením, ale jedná se o trestní řízení ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (zákon č. 209/1992 Sb.), a jako takové je plně podřízeno zásadám trestního řízení a musí splňovat všechny požadavky spravedlivého procesu. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu se **ve správním trestání obecně uplatňují základní trestněprávní zásady** jako součást ústavně garantovaného práva na spravedlivý*

proces (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, čj. 2 Afs 67/2013-53, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007–135, č. 1338/2007 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 Ads 75/2011–73). Základní zásadou trestního práva, a tudíž i správního trestání, je **zásada legality výkonu veřejné moci** neboli zásada zákonnosti. Ze zásady zákonnosti vyplývá zásada, že delikt a sankce za jeho porušení musí být stanoveny zákonem (**nullum crimen, nulla poena sine lege**). To znamená, že veškeré znaky skutkové podstaty deliktu musí mít zákonný základ a **nemohou být dotvářeny extenzivním výkladem**.

Ze zásady zákonnosti, resp. z výše popsané zásady *nullum crimen, nulla poena sine lege*, vyplývá požadavek určitého, jasného a přesného vyjádření skutkové podstaty správního deliktu (srov. Hendrych a kol. Správní právo: Obecná část. 8. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 418-419). **Nelze totiž spravedlivě požadovat po adresátech trestněprávních norem, aby byli deliktně odpovědní za dodržování ustanovení, která neposkytují jasný a jednoznačný výklad.**

SEI v posuzovaném případě dospěla k závěru, že došlo ke spáchání přestupku v důsledku překročení nejvyššího povoleného instalovaného výkonu, přičemž vycházela ze zjištěného skutečného výkonu výrobní ve výši 0,220 MWp (oproti licencovanému výkonu 0,205 MWp). K hodnotě 0,220 MWp pak SEI došla součtem hodnot uvedených na jednotlivých štítcích FV panelů, na nichž je uveden nominální výkon solárního panelu v laboratorních (ideálních) světelných podmínkách (Wp). Tohoto nominálního výkonu však FV panely při skutečných podmínkách nikdy nemohou dosáhnout, nehledě na skutečnost, že ve výrobě jsou instalovány střídače, které aktuální špičkový výkon výrobní vždy omezovaly na výkon maximálně 0,202 MWp, jak vyplývá ze správního spisu.

Právní předpisy pak nestanovují, že skutečný výkon FVE má být stanoven součtem nominálního výkonu všech panelů na FVE umístěných, aniž by bylo prokázáno, zda jsou všechny FV panely zapojeny a dochází na nich k výrobě. SEI tedy k závěru, že účastník řízení překročil nejvyšší povolený instalovaný výkon a že tak došlo k neoprávněné výrobě, došla pouze na základě tohoto mechanického a nepřipustně extenzivního výkladu právních norem, které byly aplikovány v tomto přestupkovém řízení, ačkoliv nejsou normami sankčního charakteru.

Sankční právní normu, která by stanovovala hypotézu (znaky skutkové podstaty, které je třeba naplnit, aby došlo ke spáchání přestupku) a dispozici (povinnost respektovat zákaz daného chování), tedy v tomto konkrétním případě žádný právní předpis nestanoví, tj. právní předpis explicitně nezapovídá instalaci panelů, jejichž maximální možný (nominální) výkon v součtu přesahuje hodnotu výkonu uvedeného v rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny. Naplnění skutkové podstaty přestupku stanoveného v ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, tak SEI dovozuje na základě nepřipustně extenzivního, výkladu. **Neexistuje tedy žádná konkrétní právní norma, která by jednání, z jehož spáchání je účastník řízení obviněn, zapovídala.**

Taková neurčitost ukládaných povinností a sankčních norem, kterou lze podle momentální politické potřeby konkretizovat dodatečným výkladem, není slučitelná s principem demokratického právního státu (srov. čl. 1 odst. 1 Ústavy). Lze odkázat rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, čj. 6 A 173/2002-33, nebo též např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1

As 236/2014–22, bod [21], nebo též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2007, čj. 2 Afs 176/2006-96. Obdobně viz Evropský soud pro lidská práva (dále jen „ESLP“) v rozsudku ze dne 21. 1. 2003 ve věci Veeber proti Estonsku nebo ve věci *Cantoni proti Francii* z 15. 12. 1996 či *Coeme a další proti Belgii* z 22. 6. 2000. V režimu sankčního řízení jsou kladeny mnohem vyšší nároky na kvalitu právní úpravy trestněprávních norem (vč. norem správního trestání) a jejich výkladu. Odpověď na výše uvedenou otázku důsledků překročení licencovaného výkonu musí být jasně patrná přímo ze zákona a musí být předvídatelná. Nejedná se o běžnou aplikaci správního práva, kdy výklad zákona a podzákoných předpisů je dotvářen praxí.

Případ je projednáván v režimu sankčního řízení a zde jsou ústavou garantované nároky na **jasnost, srozumitelnost, určitost a předvídatelnost** právní normy nesrovnatelně vyšší než při běžné aplikaci norem správního práva. V případě účastníka řízení **podkladová právní úprava ani prosazovaný výklad SEI požadavkům na trestní normy nedostojí**. Není akceptovatelné, aby deliktní odpovědnost účastníka řízení byla dovozována na tak vágních a mnohoznačných normativních základech a prostřednictvím tak mechanického a extenzivního výkladu, jaký je prosazován ze strany SEI. **Právní úprava, ze které SEI dovozuje deliktní odpovědnost účastníka řízení, resp. její výklad, tak nesplňují ústavní požadavek určitého, jasného a přesného vyjádření skutkové podstaty správního deliktu, ze kterého by bylo možné dovozovat deliktní odpovědnost účastníka řízení.**

Stejně jako v trestním právu, tak i ve správním trestání se uplatní zásada, že spornost a pochybnost o skutkových a právních otázkách nemůže jít v sankčním řízení k tíži obviněného, ale musí být nahlížena v jeho prospěch. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 2 As 48/2008–58, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2006, č. j. 5 As 1/2006–70 či. **V případě nejasnosti ve skutkových zjištěních se u správních deliktů musí uplatnit zásada *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného) a v případě nejasnosti ohledně výkladu právních otázek se uplatní zásada *in dubio mitius* (v pochybnostech mírněji)** (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2010, čj. 1 As 6/2010–61). **V tomto sankčním řízení tedy není možné při respektování zásady *in dubio mitius* dospět ke spravedlivému závěru o trestní (ve smyslu sankční) odpovědnosti Účastníka řízení.**

Výklad a aplikace ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, které provedla SEI, představuje nedůvodnou kriminalizaci Účastníka řízení.“

K části V. správní orgán uvádí:

Přestupek specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí považuje správní orgán za dostatečně prokázaný a odůvodněný.

Při kontrole SEI je vždy v místě instalace FVE prováděno místní šetření, které slouží k ověření skutečného stavu FVE. Také v předmětném případě došlo k ověření skutečně instalovaného výkonu přímo v místě instalace FVE, o čemž byl sepsán Protokol o místním šetření. Kontrolovaná osoba má vždy prostor se při tomto šetření vyjádřit k případné nefunkčnosti části FVE či dalším problémům se zapojením či poškozením v místě instalovaných panelů, což se v předmětném případě nestalo.

Při posouzení přestupku správní úřad vycházel z měsíčních výkazů o výrobě elektrické energie z obnovitelných zdrojů za rok 2019, které výrobce zaslal operátorovi trhu pro nárok na podporu, z fakturace výrobce elektrické energie, kterou vyúčtoval povinný výkup za období leden až prosinec 2019 povinně vykupujícímu obchodníkovi E.ON Energie, a.s. a ze skutečně přijatých peněžních prostředků vyplývajících z výpisů z účtu obviněné. Při zkoumání okolností neoprávněného vykazování a uplatňování podpory ve formě výkupních cen se řídil závěry Protokolu č. [REDACTED] o výsledku kontroly ze dne [REDACTED] a jeho dodatku ze dne 16.11.2021 a pině se také ztotožňuje s odůvodněním Vyřízení námitek proti dodatku k protokolu ze dne 27.12.2021, s upřesněním hodnoty množství neoprávněně vykazané elektřiny na 18,177 MWh.

SEI je zákonem č. 265/1991 Sb. pověřena výkonem dodržování cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie dané zákonem č. 526/1990 Sb. Přestupku ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že nedodrží věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5 téhož zákona. Z ustanovení § 5 odst. 5 zákona o cenách vyplývá, že regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky. K provedení ustanovení § 5 odst. 5 zákona o cenách v energetických odvětvích vydává ERÚ cenová rozhodnutí. V případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u obviněné za rok 2019, bylo účinné CR ERÚ č. 3/2018.

Pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie platí, m. j., následující podmínka stanovená pro rok 2019 tímto CR ERÚ uvedená v části B) v bodě (1.10.) „*Výkupní ceny a roční zelené bonusy na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření*“, přičemž podporovaným druhem energie je „*Výroba elektřiny využitím slunečního záření*“, a k předmětné výrobně se vztahuje „*Datum uvedení výroby do provozu od 1.1.2010 do 31.12.2010 – Instalovaný výkon od 30 kW – Jednotarifní pásmo provozování – Výkupní ceny – 14.530 Kč/MWh*“.

Obviněná jako výrobce elektřiny prodávající elektrickou energii ve své výrobě „F [REDACTED] V [REDACTED], [REDACTED] v kontrolovaném období 1. leden 2019 až 31. prosinec 2019, v příslušných Měsíčních výkazech o výrobě elektřiny neoprávněně vykázala a uplatnila podporu ve formě výkupních cen i na část elektřiny v množství 18,177 MWh, jak vyplývá z výpočtu na straně č. 6 tohoto rozhodnutí, kdy tato část elektřiny byla vyrobena v části obnovitelného zdroje o velikosti 0,015075 MW_p, na kterou nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti, a tudíž nebyla uvedena do provozu, není podporovaným zdrojem a nelze tak na ni uplatnit podporu výroby elektřiny využitím slunečního záření formou výkupních cen uvedenou pro rok 2019 v části B) bodu (1.10) CR ERÚ č. 3/2018.

Část VI. Návrh

„Účastník řízení s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby Státní energetická inspekce správní řízení vedené pod sp.zn. SEI-1800/2020, zastavila.“

K části VI. správní orgán uvádí:

Vzhledem k výše uvedenému odůvodnění nemůže být návrhu obviněné vyhověno.

3. Závěrečné posouzení přestupku

Správní orgán nemá pochyb o tom, že svým jednáním obviněná naplnila skutkovou podstatu přestupku. V daném případě se jedná o pokračování v přestupku, které je definováno v § 7 zákona č. 250/2016 Sb. jako takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Nesprávné měsíční vykazování výroby elektřiny pro nárok na podporu z obnovitelných zdrojů za rok 2019 (tj. za leden až prosinec) je považováno za jeden pokračující přestupek.

Správní orgán při svém rozhodování posuzoval odpovědnost za přestupek v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a podle zákona č. 526/1990 Sb. účinného v době spáchání přestupku, ve kterém nedošlo do vydání tohoto rozhodnutí k žádné změně skutkové podstaty ani změně z hlediska výše pokuty. Povinnost stanovenou zákonem byla obviněná povinna plnit a za přestupek odpovídá, neboť neprokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení této povinnosti zabránila.

Při ukládání pokuty bylo v souladu s ustanovením § 37 zákona č. 250/2016 Sb. přihlédnuto ke všem skutečnostem, zjištěným při kontrole a v řízení o přestupku v předmětné věci, a to zejména k obsahu kontrolního spisu č. [REDAKCE] k povaze a závažnosti přestupku, tj. k významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, k významu a rozsahu následků přestupku, ke způsobu a okolnostem jeho spáchání, k počtu jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku a dále bylo přihlédnuto k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Při posouzení povahy a závažnosti přestupku správní orgán přihlédl zejména k množství neoprávněně nárokované elektřiny v celkové výši 18,177 MWh ve vztahu k neoprávněně získaným finančním prostředkům ve výši 237.700,62 Kč za rok 2019, což bylo vyhodnoceno jako skutečnost s již vyšší závažností, která se řadí k okolnostem přitěžujícím. Správní orgán dále hodnotil následky spáchaného přestupku, mezi které je možné zařadit zejména zvýšení zátěže pro konečné spotřebitele elektřiny, kterým se o tuto neoprávněně čerpanou podporu zvýšily náklady na elektrickou energii, neboť tato neoprávněně čerpaná podpora se dílem stala složkou ceny za distribuci elektřiny a dílem byla uhrazena z veřejných prostředků státního rozpočtu a tuto skutečnost správní orgán přiřazuje k okolnostem přitěžujícím, protože toto jednání je považováno jako poškození všech osob, které jsou zúčastněné na financování trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů. Při svém hodnocení přihlédl správní orgán také k dalším skutečnostem, které přiřazuje k okolnostem polehčujícím, a sice že obviněná s kontrolujícími aktivně spolupracovala a účinně tak následně napomohla při objasňování přestupku a dále, že přestupku se podle zákona č. 526/1990 Sb. dopustila poprvé.

Po zvážení všech přitěžujících a polehčujících okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, bylo správním orgánem rozhodnuto o uložení sankce na základě a v mezích zákona č. 526/1990 Sb., přičemž bylo využito

výše jednonásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu v rámci pásma možné zákonné sazby. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného cenovým zákonem, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno. Při určení výše pokuty správní orgán dbal na dodržení zásady činnosti správního orgánu dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., aby při rozhodování skutkově shodných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, tj. vycházel ze svých zkušeností s rozhodováním obdobných kauz, a také aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Uložená pokuta by tak měla mít účel, jak sankční, tak i preventivní, a zároveň by neměla mít pro obviněnou likvidační dopad.

V řízení o přestupku je obviněné výrokiem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 237.700 Kč, a to za přestupek podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Za přestupek podle tohoto ustanovení lze uložit pokutu podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b).

Souběžně je výrokiem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinen obviněnému, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou, která činí 1.000 Kč. Obviněná nepožádala o snížení náhrady nákladů řízení, tudíž správní orgán rozhodl o uložení nákladů řízení v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2006 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 1.000 Kč, neboť obviněná vyvolala řízení o přestupku porušením své právní povinnosti.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu inspektorátu Státní energetické inspekce, a to podáním učiněným u územního inspektorátu, který toto rozhodnutí vydal. S odkazem na § 37 citovaného zákona lze podání učinit i prostřednictvím datové schránky Státní energetické inspekce (ID: hq2aev4). Podle § 97 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., má včasné a přípustné odvolání vždy odkladný účinek. Nebude-li podáno v uvedené zákonné lhůtě, stává se toto rozhodnutí pravomocným.

Brno 13.05.2022

**Zdeněk
Kondler** Digitálně podepsal
Zdeněk Kondler
Datum: 2022.05.13
12:33:59 +02'00'

„otisk úředního razítka“

Ing. Zdeněk Kondler
ředitel územního inspektorátu